

gegaan. Ze zijn te vinden in de resoluties van 13 mei 1766 en in de brief van die datum naar Coromandel. Over de moslim- en hindoeregeringen meldt men dat het een goede zaak is dat het bestuur volgens de resoluties van 30 oktober 1765 op verschillende klachten van de faujdar en havildar te Pulicat Rasun Ali Chan de nawab Mamoed Ali Chan, samen met enige geschenken t.w.v. bij inkoop f 1772 en bij verkoop van f 2446, de ongefundeerdheid daarvan onder ogen heeft gebracht. Men hoopt dat alle problemen daarmee zijn opgelost, zeker daar die ruziezoekende havildar kort daarop is overleden. Wat de dienaren betreft heeft men met ergernis geconstateerd [fol. 1082] dat er van het tekort in de administratie van de vroegere kassier Hazelkamp van f 83.959 slechts ruim f 14.000,- is terugbetaald en op dat van de ontvanger Hoflager van f 15.411 slechts ruim f 6300,-. Er is weinig hoop dat er van hun schulden nog veel zal binnenkomen. Dat betreft vooral Hazelkamp, omdat de gevluchte gouverneur Christiaan van Teylingen in een extract uit een kopie van een brief expliciet ontkent dat hij Hazelkamp iets schuldig zou zijn. Het is daarom juist dat het bestuur deze zaak en deze onbetrouwbare lieden aan de fiscaal heeft overgedragen. Maar het is betreurenswaardig dat de Compagnie door hen een vrij aanzienlijk verlies zal moeten lijden. De onderkoopman en secunde te Sadras mr. Sebastiaan Boerse heeft zich niet alleen zonder verlof, maar tegen het verbod van gouverneur Pieter Haksteen [fol. 1083] naar Madras begeven. Het bestuur heeft hem daarvoor terecht gestraft met ontzetting uit zijn ambt voor een jaar en opschorting van gagie. Daar dit misbruik op Coromandel vrij veel voorkomt is deze straf goedgekeurd, alsmede dat de onderkoopman Jan Daniël Simons in de plaats van Boerse te Sadras is benoemd. Te Bimlipatam is de daar als boekhouder aangestelde Jan Visser als tweede resident bevestigd, gedeeltelijk wegens zijn deskundigheid en gedeeltelijk daar hij zijn tekort in de kas van f 11.645 behoorlijk heeft voldaan. Maar het verzoek van het bestuur en van de eerste resident Pieter Abrahamsz. Bronsveld om met hem enige clementie te hebben daar hij zijn tekort van f 82.576 wegens armoede onmogelijk kon betalen [fol. 1084] en hij zich met dat geld niet verrijkt had, is afgewezen. De voorlopige aanstellingen van onderkoopman Pieter Baars tot opperhoofd te Jagannathpur in plaats van de ontslagen Frederik Lovenaar en van boekhouder Eduard Sutton tot resident te Cuddalur zijn bevestigd. Personalialia. De gewone luitenant van de artillerie Christoffel Storm is overleden. [fol. 1085] In de brief van 28 januari 1766 wordt de regeling van de kwestie van Pauw Idde Nayak en de afzetting van het opperhoofd te Jagannathpur Frederik Jan Lovenaar behandeld. De besluiten hierover zijn te vinden in de resoluties van 29 april en de uitgaande brief van 13 mei 1766. Via Ceylon werd uit Coromandel nog een gewone brief van 28 februari 1766 ontvangen en een aparte brief van gouverneur Pieter Haksteen van 24 februari, vergezeld van zijn rapport van 5 januari over zijn verrichtingen op de zuiderkantoren. Met de Welgelegen, die uit Bengalen komende Coromandel aandeed, [fol. 1086] is nog een brief van 17 maart 1766 ontvangen. Op 16 mei werd er over al deze berichten vergaderd. In zijn brief van 24 februari geeft Haksteen aan welke maatregelen hij heeft genomen om het onrustige gedrag van de Parrua's het hoofd te bieden. Deze zijn goedgekeurd. De oproerige weggevluchte Parrua's zijn weer naar hun huizen teruggekeerd. In dezelfde brief rapporteert Haksteen over de onkosten die in 1763/64 voor de bouwwerken zijn gemaakt. Ze bedroegen f 38.898, of voor Nagapattinam alleen f 31.089. Deze zijn voor de helft meer in rekening gebracht en dus van de Compagnie gestolen. [fol. 1087] Het bestuur is bevolen om dit van allen die er iets mee te maken hebben, terug te vorderen, inclusief van de hoofdadministrateur. Deze moet immers alle specificaties en boekingen voor gezien tekenen en is er verantwoordelijk voor. Daarvan moet pagode 3112, of f 14.937, die de gevluchte gouverneur Christiaan van Teylingen door de kassier Crusius boven de werkelijke kosten liet inboeken en hem geschonken zou hebben, uitgezonderd worden, omdat Van Teylingen die voor zichzelf hield. Mocht deze vordering niet verhaalbaar zijn op de bezittingen die Van Teylingen heeft achtergelaten, dan moeten zekere originele rekeningen, die gouverneur Haksteen in zijn brief van 24 februari 1766 noemt, en authentieke kopieën met twee verschillende schepen via Ceylon naar Nederland gezonden worden. [fol. 1088] Met instemming van de stadhouder en Heren XVII moeten